

Handel og Vandel. I den gældende Lovs § 2 staar, at som Vejledning ved Vurdering af Ejendomme tjener de opnaaede Salgspriser. Det er altsaa dem, der er det vigtigste. Men det kan jo undertiden hænde, at der for en Egn Vedkommende ikke findes tilstrækkelig mange Salgspriser til, at man kan bygge noget herpaa, og det kan ogsaa ske, at en Salgspris kan blive ansat lavere end den, der kunde være blevet opnaaet under almindelige Forhold; f. Eks. faar man aldrig ved Tvangssalg, eller da meget sjældent, den virkelige Ejendomsværdi frem, og ved Familiesalg er det overhovedet ikke Tilfældet. Saa har Lovgivningsmagten for at korrigere disse Salgspriser henvist til Vurderinger til Laaneefterretning, og hvad Ejendommen kan antages at give i ren Indtægt. Det er altsaa en Bihjælp, men Hovedsagen er egentlig de opnaaede Salgspriser. Efter den nye Stempellov staar nu Vurderingsraadene, og jeg kan sige ogsaa Overskyldraadet, noget fremmede overfor, hvad den virkelige Salgspris er, for det er ikke absolut sagt, at den Værdi, en Ejendom er blevet sat til for flere Aar tilbage, svarer til nuværende Ejendomsskyld. For at raade Bod herpaa havde baade Statistisk Departement og Overskyldraadet søgt ved Hjælp af Spørgeblanketter at komme til Erkendelse af, hvor stor en Del der kunde tillægges Besætning og Inventar af den Pris, som Ejendommen havde kostet. Det er imidlertid en Fremgangsmaade, som langt fra er behagelig, og navnlig er en Masse af de Vurderingsraad, som man henvender sig til, for at de skal skaffe Oplysninger om den virkelige Salgspris, meget utilbøjelige til at gøre det, og jeg tror ej heller, at Ejeren er pligtig at lade sin Besætning og Inventar analysere og værdsætte af Vurderingsraadene. For nu at faa en klarere Fremgangsmaade har Ændringsforslagsstillerne ment, at det vilde være heldigt i Loven at indføre en Forpligtelse for Køberne til at opgive Værdien af Besætning, Inventar o. s. v. Selvfølgelig maa det ske ved Hjælp af et Skema, som affattes af Ministeriet. Uden saadanne Oplysninger vil Statistisk Departement have Vanskelighed ved at følge de virkelige Ejendomspriser, ligesom Oplysningerne langt fra vil blive sikre, og Vurderingsraadene og Overskyldraadet vil være afskaarne fra at faa denne værdifulde Anvisning til at udfinde Værdien i Handel og Vandel, som der staar i Lovens § 2. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag under Nr. 3.

Dalsgaard: Ved anden Behandling af det foreliggende Lovforslag stillede jeg et Ændringsforslag, som gik ud paa, at ved de aarlige Omvurderinger skal der kun skønnes over, hvilken Værdiforøgelse de ved den enkelte Ejendom foregaaede Forandringer har tilført Ejendommen. Den højtærede Finansminister indvendte imidlertid mod dette Ændringsforslag, at det havde blandt andet den formelle Mangel, at det gik ud fra, at alle Ejendomme var ansatte til Skyldværdi, og dette var ikke Tilfældet, idet en Del Ejendomme helt er unddraget fra Vurdering. Da jeg erkendte, at denne Indvending var berettiget, tog jeg Ændringsforslaget tilbage for at forsøge ved en Omredaktion at afhjælpe denne Mangel. Det har jeg nu gjort og har nu sammen med et Flertal af Udvalgets Medlemmer stillet Ændringsforslaget under Nr. 4, der i Realiteten gaar ud paa det samme som mit Forslag ved anden Behandling. Naar jeg ved anden Behandling var ene om at stille Ændringsforslaget, beroede dette paa, at der ikke havde været Lejlighed til at drøfte det i Udvalget, hvad vi nu har haft. Jeg tror ikke, den Mangel, som Ændringsforslaget til anden Behandling led under, vilde have haft nævneværdig Betydning i Praksis, da det er saa faa Klasser af Ejendomme, der ikke er inddragne under Vurdering, nemlig i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 5 kun: „a) Gesandtskabshoteller, der tilhører vedkommende fremmede Stat, b) Jernbane-, Havne- og Kanal anlæg; c) Kirker og Kirkegaarde“. Jeg tror ikke, det ret ofte vil ske, at saadanne Ejendomme helt eller delvis bliver indtaget til andet Brug, saa at de bliver skyldpligtige. Alligevel har jeg, som sagt, omredigeret Ændringsforslaget, saa at den fremsatte Indvending imod det ikke længer kan gøres gældende. Men den højtærede Finansminister fremsatte jo ogsaa andre og vægtigere Indvendinger imod Forslaget, idet Ministeren gjorde gældende, at det var i Modstrid med Ejendomsskyldlovens Princip kun at vurdere en Brøkdel af Ejendommen; ved enhver Vurdering, mente Ministeren, maatte den hele Ejendom vurderes efter Dagens Pris, og Ministeren nævnedes eksempelvis, at naar der var anlagt en ny Sporvej, og der paa en af de Ejendomme, den gik forbi, blev bygget et nyt Baghus f. Eks., var det urigtigt kun at vurdere den Værdiforøgelse, dette Baghus havde tilført Ejendommen, man burde samtidig tage Hensyn til den Værdiforøgelse, Sporvejsanlægget havde tilført den hele Ejendom. Ja, det er jo rigtigt, saaledes som